

ताङ्गना” तन्त्रसारे सप्रकृतनायिकाकीर्तने ।

कापिक पु० कपिरेव अङ्गुल्यादि० ठक् । कापिशब्दार्थे
कापिञ्जल पुंस्त्री कपिञ्जलस्यापत्यं शिवा० अण् । कपि-
ञ्जलस्यापत्ये स्त्रियां ङीप् ।

कापिञ्जलादि पुंस्त्री कपिञ्जलान् तन्मांसान्यात्त अद-अण्
उप० सं० कपिञ्जलादस्तस्यापत्यम् “अत इज्” पा० इज् ।
कपिञ्जलपत्निमांसभक्षकस्यापत्ये स्त्रियां ङीप् । तस्यापत्यम्
कुर्वादि० ण्य । कापिञ्जलाद्य तदपत्ये पुंस्त्री ।

कापित्य न० कपित्यस्य विकारः अनुदात्तादिवात् “अनु-
दात्तादेश” पा० अज् । कपित्यविकारे

कापिल लि० कापिलं तदङ्गशास्त्रं वेत्त्यधीते वाङ्म० । १कपिल-
शास्त्रज्ञे २ तदध्येतरि च हेम० । कपिलेन प्रोक्तम् अण्
तत्त्वेदं वा अण् । ३कपिलप्रोक्ते ४तत्सम्बन्धिनि शास्त्रे
न० कपिलशब्दे तत्प्रोक्तविषया दर्शिताः । “मार्गज्ञाः
कापिलाः सांख्याः” भा० शा० ३०३ । “बुद्धिश्च
परमा यत्र कापिलानां महात्मनाम्” “पितृ नियो-
गाज्जपाहं शुको धर्म्मभृतां वरः । योगशास्त्रं च निखिलं
कापिलञ्चैव भारत !” भा० शा० ३२७ अ० ।
सार्धेऽण् । ५पिङ्गलवर्त्ते पु० ईतद्वति लि० भरतः
कपिलमधिकृत्य कृतोपन्यः अण् । ६कपिलाधिकारेण कृते
उपपुराणभेदे “अन्यान्युपपुराणानि मुनिभिः कथितानि
तु” इत्युपक्रम्य “कापिलं मानवञ्चैव तथैवोशनसेरितम्” ।
हेमा० दा० ख० कूर्मपु० उपपुराणगणने उक्तम्

कापिलिक पुंस्त्री कपिलिकायाः कपिलवर्णायाः अपत्यम्
शिवा० अण् । कपिलिकाया अपत्ये स्त्रियां ङीप् ।

कापिलेय पु० कपिलायाः तन्नाम्नया ब्राह्मण्या अपत्यम् ठक् ।
कपिलानाम्नायाः स्तनपायित्वेन तदपत्ये ब्राह्मण्याः कपिल-
शिष्ये मुनिभेदे । तस्य सम्भादिकं भा० शा० २१८ अ०
वर्णितं यथा “तत्र पञ्चशिखो नाम कापिलेयो महा-
मुनिः । परिधावन् महीं कृत्स्नां जगाम मिथिलामथ ।
सर्वसंन्यासधर्माणां तत्त्वज्ञानविनिश्चये । सुपर्यवसितार्थश्च
निर्वन्धनदृशः । ऋषीणामाहारेकं तु यं कामानाहतं
नृप । शाश्वतं सुखमत्यन्तमन्विच्छन् सुदुर्लभम् । यमाहुः
कपिलं सांख्याः परमार्थं प्रजापतिम् । समन्ये तेन रूपेण
विस्मापयति हि स्वयम् । आसुरेः प्रथमं शिष्यं यमाहु-
श्चिरजीविनम् । पञ्चस्रोतसि यः सत्वमास्ते वर्षसहस्र-
कम् । यत्र चासीनमागम्य कापिलं मण्डलं महत् । पञ्च-
स्रोतसि निष्णातः पञ्चरात्रविशारदः । पञ्चज्ञः पञ्चकृत्

पञ्चगुणः पञ्चशिखः स्मृतः । पुरुषावस्थमव्यक्तं परमार्थं
न्यवेदयत् । इष्टसत्त्वेण संपृष्टो भूयश्च तपसाऽऽसुरिः । शैव
शैवज्ञयोर्व्यक्तिं बुबुधे देवदर्शनः । यत्तदेकाक्षरं ब्रह्म
नानारूपं प्रदृश्यते । आसुरिर्मण्डले तस्मिन् प्रतिपेदे
तदव्ययम् । तस्य पञ्चशिखः शिष्यो मानुष्या पयसा भृतः ।
ब्राह्मणी कपिला नाम काचिदासीत् कुटुम्बिनो । तस्याः
पुत्रत्वमागम्य स्त्रियाः स पित्रति स्तनौ । ततः स कापि-
लेयत्वं लेभे ब्रह्मं च नैष्ठिकीम् । एतन्मे भगवानाह
कापिलेयस्य संभवम् । तस्य तत् कापिलेयत्वं सर्ववित्त-
मनुत्तमम्” ।

व्याख्यातञ्चैतत् नीलकण्ठेन यथा “कापिलेयः कपिलायाः
पुत्रः परिधावन् एकत्र वासमकुर्वन् । सुपर्यवसितार्थः
सम्यग्निश्चितप्रयोजनः । कामैरनाहतं कामादवसित
स्मृतिपाठे यदृच्छया स्थितं नृपु सुखम् अन्विच्छन् स्थाप-
यितुमिति शेषः । सः कपिलः, तेन पञ्चशिखसंज्ञेन
तत्प्रार्थयित्वात्तनुल्लवम् । पञ्च स्रोतांसि विषयकेदार
प्रणाडिकाः यस्य तस्मिन् मनसि मानसं सत्वमित्यर्थः ।
यत्र यत्समीपे, कापिलं कपिलमतासुरारि मण्डलं मुनि
समूहं प्रति परमार्थं यो न्यवेदयदित्युत्तरेण सम्बन्धः ।
पञ्चस्रोतसि मनसि निष्णातः जहापोहकोशलवान् ।
पञ्चरात्रो नाम विष्णुत्वप्रापकः क्रतुः “पुरुषोह वै नारा-
यणो ऽकामयतात्यतिउयं सर्वाणि भूतान्यहमेवेदं सर्वं
स्वामिति स एतं पञ्चरात्रं पुरुषमेधं यत्तद्ब्रह्मसपश्य
दिति” शतपथोक्तस्तत्र विशारदः अनुष्ठिताखिलकर्मे-
त्यर्थः । पञ्च अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्दम-
यान् कोपान् मिथ आत्मनश्च विविक्तान् जानातोति पञ्च-
ज्ञः अतएव पञ्चकृत् पञ्च तद्विषयान्युपासनानि “भृगुर्वै
वारुणिरित्यस्यासुपनिपदि “सतपस्तम्नाऽन्नं ब्रह्मेति व्यजा-
नदित्यादि” विहितानि करोति पञ्चकृत्, पञ्च “शान्तो-
दान्त उपरतस्तिष्ठतुः समाहितो भूत्वात्मन्येवात्मानं
पश्यतीति श्रुताः शान्तादयो मुखाः यस्मिन् स पञ्चगुणः
ततश्च “ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति” स्मृतेः पञ्चभ्योऽतिरिच्य-
मानत्वात् शिखेवेति पञ्चशिखं पुच्छं ब्रह्म तज्ज्ञत्वात्
मुनिरपि पञ्चशिखः । ननु पञ्चकृत् कथं षडङ्गः स्यादिति
वेत् ? षडङ्ग-यथाज्ञमयं विकारसुपासीनस्तत्प्रकृतिमन्नं
विराडास्त्वमेति एवं मायया शिद्धतमानन्दं तत्पतिजेतोति
न षडोपास्तिः पृथग्ब्रह्मया । षडज्ञानाय तस्य पञ्चसो-
पास्तिफलत्वात् तदेतदाह पुरुषेति । पुरुषा अन्नमयादयः